WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Laura

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
L	L van Landtong	8
A	A van Achtertuin	16
U	U van Uitkijktoren	24
R	R van Rietland	32
A	A van Aa	40
	De naam op de kaart	47
	Wie kwam je tegen?	52
	Noord, oost, zuid, west	53
	Jouw eigen plek	54
	Een kaart om te kleuren	55
	Oorkonde	56
	Antwoorden	57

Een duif op het hek

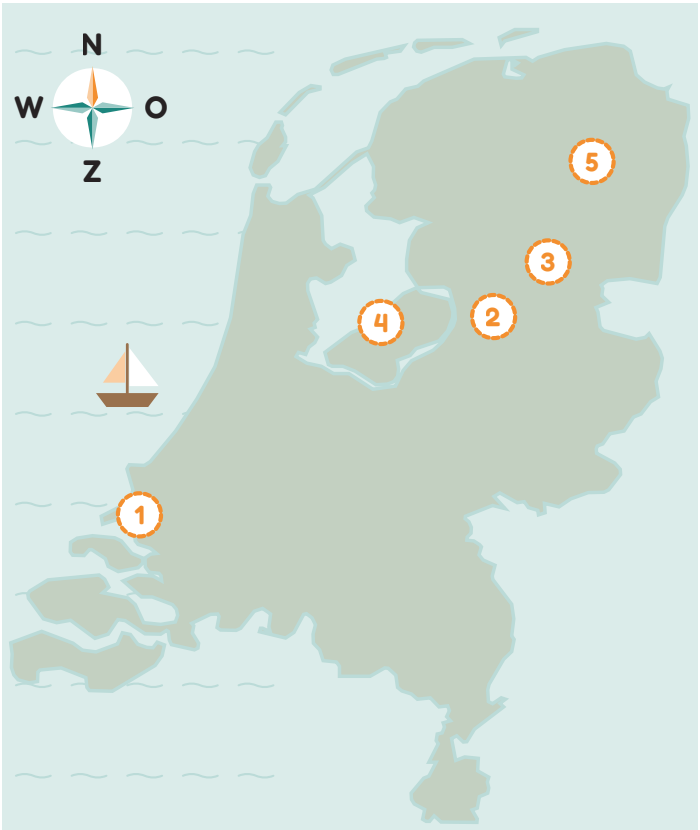

Het was een zonnige ochtend. Laura schommelde in de tuin, zo hoog als zij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Laura remde af met haar voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Laura?’ Laura viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Laura. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

LAURA

Zo zag de kaart eruit: nog helemaal leeg. Op elk rondje wacht een letter van jouw naam.

L van Landtong

Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong. Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Laura.

Pluim stak ook zijn tong uit. Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Laura. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Laura. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

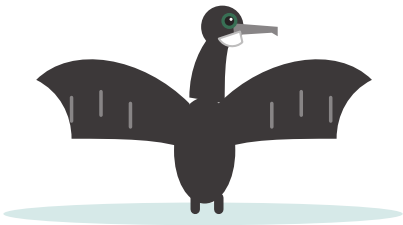
De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Laura wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Laura. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

Echt waar!

De aalscholver

Na het duiken gaat de aalscholver met gespreide vleugels zitten. Zo drogen zijn veren, want die worden nat als hij duikt.

Zo groot	80 tot 100 centimeter
Eet graag	vis, die hij duikend vangt
Herken hem aan	zwart, met een haakje aan de snavel; zit vaak met gespreide vleugels

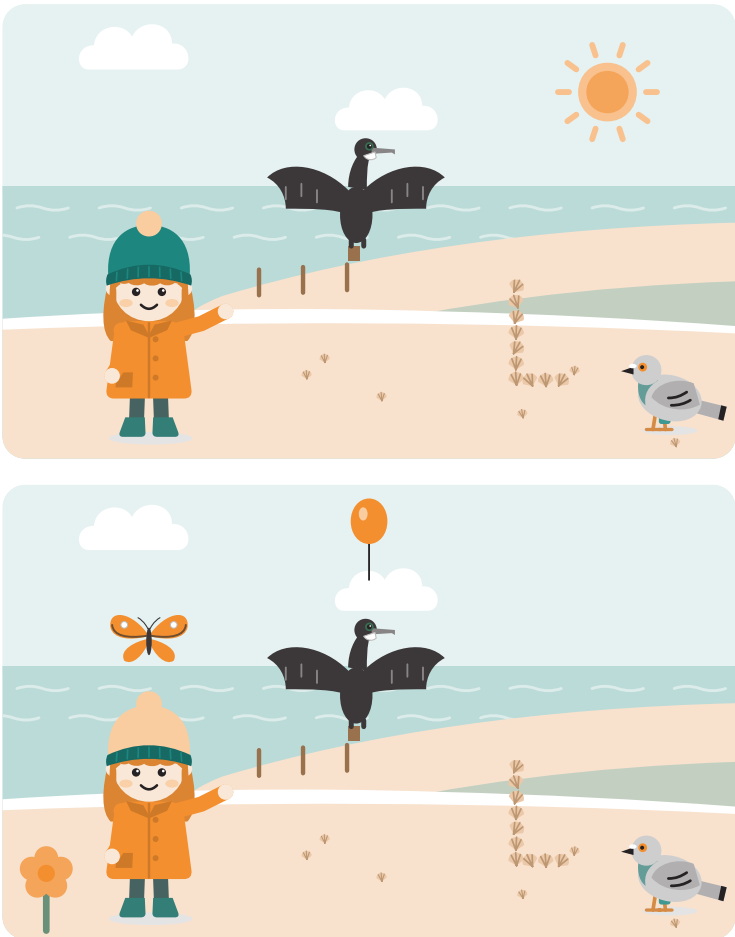
Raadsel: wie ben ik?

Ik ben groot en zwart. Na het duiken hang ik mijn vleugels uit om te drogen, als wasgoed aan de lijn. Wie ben ik?

Weet je het? Kijk op p. 57.

Zoek de 5 verschillen

Deze twee plaatjes lijken precies op elkaar. Maar er zijn 5 dingen anders. Zie jij ze?

Kijk achterin, op p. 59.

De A van Achtertuin

Volg de grijze A eerst met je vinger. Pak dan een potlood en schrijf de A zo mooi als je kunt.

A A A A A

a a a a a a

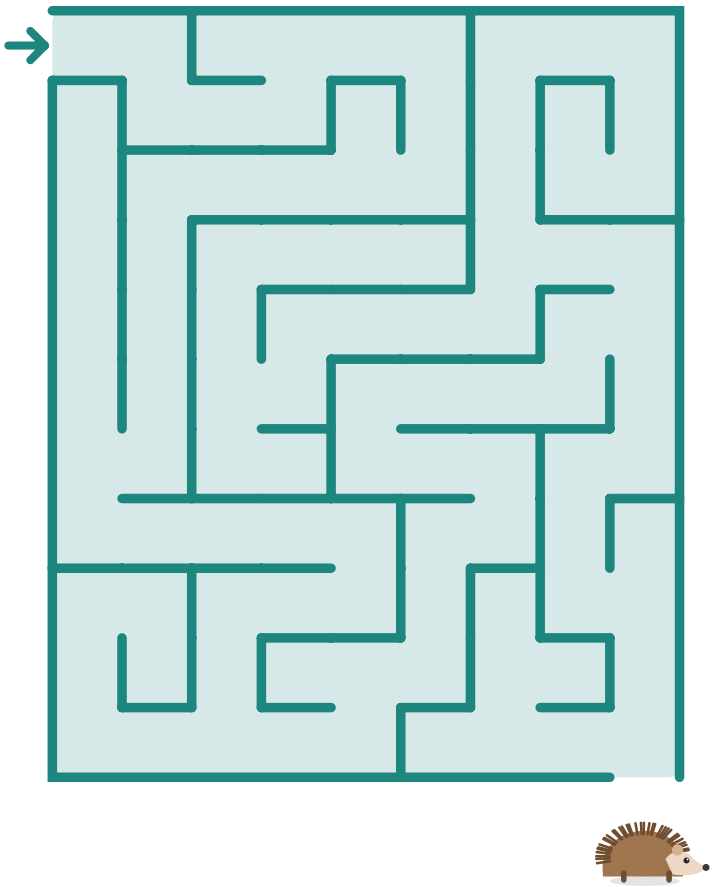
Achtertuin

Op welke plek in jouw naam staat de A?

L	A	U	R	A

Doolhof naar de egel

Help Laura de weg te vinden naar de egel. Begin bij de groene pijl. Er is maar één goede weg!

Kijk achterin, op p. 58.